

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2018

гр. София, 28.03.2017 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-2 състав в закрито съдебно заседание на двадесет и осми март две хиляди и седемнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: АТАНАС МАДЖЕВ

като разгледа търг. дело № 1199 по описа за 2017 година, взе предвид следното.

Производството е по чл.536 от Граждански процесуален кодекс (ГПК) вр. чл. 19, ал.5 от Закона за търговския регистър (ЗТР).

Образувано е по молба на „Емпрено Венчърс Лимитид“, дружество учредено на Британските Вирджински острови, за спиране регистърното производство по Заявление А4, вх.№ 20170327180555, подадено за вписване по партидата на „Вива Телеком България“ ЕООД на промени в правно-индивидуализиращите обстоятелства, съгласно решения от 14.03.2017 г. на „ИнтерВ Инвестмънт С.а.р.л.“, регистрирано в търговския регистър на Люксембург под номер В171844, с адрес и седалище 10, rue des Romains, L-2444 Luxembourg, взето в качеството му на едноличен собственик на „Вива Телеком България“ ЕООД, ЕИК 202935492, под формата на нотариално заверен документ акт 198, том II, с регистрационен номер 3530/14.03.2017 г. на Георги Тихолов в качеството му на Помощник нотариус при Нотариус Валери Манчев, вписан под номер 053 в регистъра на Нотариалната камара. Предмет на взетите от едноличния собственик на капитала решения са както следва : промени в седалището и адреса на управление на дружеството; изменя се реда на вземане на решенията по чл. 18, ал. 4 от учредителния акт – протокол в писмена двуезична форма; изменя се начина на представителство, като в случай на назначени повече от един управители, някои от тях могат да представляват самостоятелно, а друг/и заедно с други управител/и , в съответствие със съответно решение на едноличния собственик на капитала; освобождава, като управители на дружеството – Елеонора Христова Сърбова, Светлана Иванова Бахчеванова и Златозар Кръстев Сурлеков; избира за управител на дружеството – Кеймпе Виссе Рейтсма, гражданин на Нидерландия; избира за управител на дружеството - Кристиян Жан Емил Тайлор, гражданин на Франция; дружеството се управлява и представлява пред трети лица от всеки един от управителите му, както следва : управителя - Милен Емилов Велчев – представлява дружеството пред трети лица самостоятелно; управителя – Кеймпе Виссе Рейтсма представлява дружеството пред трети лица винаги съвместно с двамата управители : Милен Емилов Велчев и Кристиян Жан Емил Тайлор – всички заедно; управителя – Кристиян Жан Емил Тайлор представлява дружеството пред трети лица винаги съвместно с двамата управители : Милен Емилов Велчев и Кеймпе Виссе Рейтсма – всички заедно.

Пред Софийски градски съд, Търговско отделение, от молителя срещу „Вива Телеком България“ ЕООД била подадена искова молба от 28.03.2017 г., с предмет искове по чл.124, ал.1 ГПК за установяване нищожността на решенията на едноличния собственик на дружеството, обективирани на 14.03.2017 г. в тяхната цялост, а същите съставлявали основание на заявените за вписване по партидата на „Вива Телеком

България“ ЕООД в търговския регистър със заявление А4, вх. № 20170327180555 от 27.03.2017 г. промени.

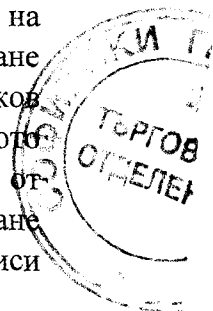
При тези фактически твърдения, молителят обосновава наличието на преюдициален спор относно валидността на решенията, съставляващи основание на заявленията за вписване по партидата на „Вива Телеком България“ ЕООД обстоятелства, което било предпоставка за прилагането на чл. 536 ГПК, във връзка с чл. 19, ал. 5 ЗТР. Молителят поддържа, че съдът, разглеждащ искането за спиране не следва да прави преценка за допустимостта и/или основателността на исковото производство, образувано по предявената искова молба - от значение бил единствено фактът на правен спор, който препятствал развитието на регистърното производство.

С молбата за спиране на охранителното производство е представен препис от искова молба, вх. №40981/28.03.2017 г., подадена до Софийски градски съд, с която „Емпрено Венчърс Лимитид“ предявява обективно, кумулативно съединени искове с правна квалификация чл.124, ал.1 ГПК за установяване нищожност на решенията от 14.03.2017 г. на „ИнтерВ Инвестмънт С.а.р.л.“, регистрирано в търговския регистър на Люксембург под номер В171844, взети в качеството му на едноличен собственик на „Вива Телеком България“ ЕООД.

Съгласно чл. 19, ал. 5 ЗТР, за да се постанови спиране на регистърното производство следва да са налице основанията по чл. 536 ГПК или друг, предвиден в ТЗ случай. Основанията за спиране, предвидени в чл. 536, ал. 1 ГПК са: 1). наличие на всящо дело относно правоотношение, което е условие за издаване на искания акт или е предмет на установяване с този акт, или 2). ако по молбата за издаване на акта възникне гражданскоправен спор между молителя и друго лице, което се противопоставя на молбата, в който случай съдът дава на молителя едномесечен срок за предявяване на иска, като производството се прекратява, ако в срока искът не бъде предявен. В конкретния случай предпоставките на чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК, са налице предвид висящия спор по искова молба, вх. № 40981/28.03.2017 г. по описа на СГС, ТО, която към настоящия момент не е образувана в търговско дело.

В определение № 633/ 21.02.2017 г. по частно гр. дело № 712 по описа за 2017 г. на СОС, ТО, 6-ти състав, е разяснено, че в търговския регистър се вписват факти – обстоятелства и актове (чл. 2 ЗТР), които следва да са резултат на правомерно възникнали и развили се правоотношения. Поради това от двете основания за спиране по чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК за регистърното производство е приложимо само първото (наличието на исков спор относно преюдициално правоотношение), доколкото второто основание предполага самото правоотношение да е пряк предмет на установяване с акта за вписване в ТР, което е извън обхвата на действието на вписването в ТР по чл. 7 ЗТР. Едно правоотношение е преюдициално по отношение на подлежащото на вписване обстоятелство тогава, когато то е условие за валидното възникване (съществуването) на това обстоятелство. В подобна хипотеза установяването по исков път на първоначалната липса или последващото отпадане на преюдициалното правоотношение (поради унищожаване, разваляне, отмяна на юридическия факт, от който е възникнало) води и до липса или отпадане на обстоятелството, чието вписване се иска. Следователно, правоотношението е преюдициално, ако от него зависи съществуването на подлежащото на вписване обстоятелство.

В конкретния казус такава зависимост е налице. Видно от процесното заявление № 20170327180555 с него е поискано вписване на обстоятелства, настъпили в резултат

на взети решения от 14.03.2017 г. на едноличния собственик на „Вива Телеком България“ ЕООД. Ето защо валидното правно действие на тези решения е условие за възникване на същите обстоятелства. Поради това всеки съдебен иск, насочен пряко срещу това валидно правно действие, попада в хипотезата на чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК. Такива иски са предмет на представената искова молба с вх. № 40981/28.03.2017 г. – с нея молителят е предявил именно иски за обявяване нищожността на решенията от 14.03.2017 г. на едноличния собственик на „Вива Телеком България“ ЕООД. Следователно, тези иски по предмет безспорно отговарят на условието на чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК, което основание за спиране на регистърното производство ще бъде налице докато е висящо исковото производство. Съгласно установената практика, обективизирана в определение № 144/12.02.2014 г. по частно търг. дело №4654/2013 на I ТО на ВКС и др., която настоящият състав следва да съобразява, допустимостта на самото исково производство е ирелевантна за производството по чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК и не може да бъде преценявана от настоящия състав, тъй като от значение за разглеждането на молбата е единствено неговата висящност. Това е така, защото единствено в правомощията на съда, пред когото е висящо исковото производство, е поставена преценката дали предявените иски са допустими, а всички останали съдилища следва да зачитат неговото решение – чл. 297 ГПК. Друг съд не разполага с подобни правомощия. При това другият съд е длъжен да зачете и влязлото в сила решение по недопустим иск, което също поражда правни последици (чл. 297 ГПК). По тази причина при преценката дали е налице основанието за спиране по чл. 536, ал. 1, т. 1 ГПК следва да се съобразява единствено дали се касае до исково производство, което е преюдициално и е висящо, а не дали е допустимо – така както и в други подобни хипотези, като напр. тази по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК.

Само за пълнота на мотивите е необходимо да се посочи, че именно българският съд е компетентен да се произнесе по предявените иски, тъй като същите имат за предмет решения на едноличния собственик на капитала на дружество, учредено и регистрирано в Република България - „Вива Телеком България“ ЕООД.

Съгласно чл. 27 от Регламент № 1215/2012 г. на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, който е с пряк ефект и непосредствена приложимост в държавите членки на ЕС /идентичен с чл. 25 от Регламент № 44/2001 г. на Съвета от 22.12.2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела – отм./, когато съд на държава членка е сезиран с иск, който основно засяга дело, по което съдилищата на друга държава членка имат изключителна компетентност по силата на чл. 24 на Регламент № 1215/2012 г., той служебно прогласява, че не е компетентен. Международната компетентност по дела, обхванати от чл. 24 на Регламент № 1215/2012 г. /чл. 22 Регламент № 44/2001 г./ принадлежи изключително на съдилищата на държавата членка, указана в тази норма. Тя гласи, че по дела, които имат за предмет действителността на създаването, недействителността или прекратяването на търговските дружества или други юридически лица или сдружения на физически или юридически лица, или действителността на решения на техни органи – съдилищата на държавата членка, в която има седалище търговското дружество, юридическото лице или сдружението притежават изключителната компетентност независимо от местоживеенето на страните. За да се определи това седалище, съдът

прилага своите правила на международното частно право (чл. 24, ал. 2, изр. II на Регламент № 1215/2012 г., съответно чл. 22, ал. 2, изр. II на Регламент № 44/2001 г.). Това в случая означава, че с оглед регистрацията на търговско дружество „Вива Телеком България“ ЕООД в Република България, компетентен да разгледа предявените установителни иски е Софийски градски съд. Без значение е обстоятелството, че едноличният собственик на капитала на българското дружество е регистрираното в Люксембург „ИнтерВ Инвествънт С.а.р.л.“, тъй като предмет на спора е валидността на решение на орган именно на българското дружество. Чуждестранното лице действа в качеството си на орган – едноличен собственик на капитала, който решава въпросите от компетентността на общото събрание на съдружниците, съгласно чл.147, ал.2 ТЗ, затова оспорваните решения са такива на орган на българско юридическо лице - „Вива Телеком България“ ЕООД и по тази причина са подведомствени на българския съд.

Предвид изложеното и с оглед обстоятелството, че към постановяване на настоящото определение, справка в ТР установява, че заявените промени не са вписани, молбата е основателна и следва да бъде уважена.

При тези мотиви, Софийски градски съд,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА, на основание чл.536, ал.1 ГПК вр. чл.19, ал.5 ЗТР по молбата на „Емпрено Венчърс Лимитид“, Британски Вирджински острови, регистърното производство за вписване на промени по партидата на „Вива Телеком България“ ЕООД, ЕИК 202935492, заявени със Заявление А4, вх. № 20170327180555 до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по предявена пред СГС, ТО, искова молба, вх. №40981/28.03.2017 г.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от обявяването му в търговския регистър.

Препис от определението да се изпрати на Агенцията по вписванията.

СЪДИЯ:

ВЯРНО СЪСТАВИЛО
СЕКРЕТАР:

